

ÜLESTÕUSMISAJA 4. PÜHAPÄEV. *Jubilate*, Jumala rahva koduigatsus. 3. lugemisaasta

Johannese evangeelium 14:1–7 *Jeesus julgustab jüngreid*

TUNDKE ENNAST NAGU KODUS!

Isa ja poeg rändavad mööda Kaananimaad. Nad on näinud nii mõndagi, mida nende kodukülas poleks kunagi näha saanud. Nad on kohunud inimestega, kes on neile jutustanud eriskummalisi lugusid. Nii paljud on saanud abi ja lohutust ühelt mehelt – Jeesuselt. Inimesed räägivad Jeesuse rohkem, kui kellestki teisest. Nad on hämmingus Jeesuse kõnedest, Tema sõnade tõsidusest. Jeesus räägib inimestele Jumalast ja Jumalariigist. Jeesus julgustab inimesi palvetama ja usukuma Jumalasse. See, millise kire ja siirusega Jeesus räägib Jumalast, veenab inimesi, et Ta tõepoolest tunneb Jumalat kogu südamest ja kõigi oma teadmistega.

Rändurite kõrvale jõuab rühm võõraid mehi. Nad räägivad omavahel elavalt millestki. Kui nad jõuavad isa ja pojaga kõrvuti, peatavad mehed oma ruttu, et teelolijatega mõni sõna vahetada.

„Rahu teile!“ ütleb esimene mees jõudes teelisteni.

„Rahu teilegi!“ vastavad isa ja poeg võõraste rahusoovile.

„Kuhu te teel olete?“ jätkavad võõrad juttu.

Isa võtab nüüd selgitada meestele, kuidas nad pojaga rändama hakkasid, kuidas peale naise surma ei olnud kodu enam endine ja selleks, et leida oma meelerahu läksid nad pojaga rändama. Nüüd oleks vaja neil leida öömaja ja pisut kehakinnitust.

Võõrad rõõmustava seda kuuldes, sest nemad on seitse venda ja teel oma isa juurde. Tulgu nüüd võõrad rahu nendega kaasa, sest nende isamajas on ruumi kõigile. Eriti on sinna oodatud rändajad, kes kõndides püüavad leida meelerahu ja avastada iseenda jaoks olulisi asju.

Isa ja poeg on hämmingus, et kuidas saab olla seitsme poja isal nii suurt elumaja, kuhu mahuks kutsuda veel võõraidki.

Aga vennad naeravad südamlikult võõraste kahtluse üle ja veenavad neid nendega kaasa tulema, et nad saaksid oma silmaga veendud, kuidas kõik head ja toredad inimesed on nende isa juurde teretunud.

Ja lõbusaid lugusid rääkides jätkavad kõik koos teed.

„Kas kuulete!“ hüüatab vanem vendadest. „Nad laulvad!“

Ja tõesti kostab mägede vahelt laulu. Isa tunneb ära, lapsepõlvest juba tuttavaks saanud Taaveti laulud. Nendegi peres lauldi neid sageli.

Lähemale jõudes ootab neid ees päris lihtne maja. Selle kõrval on tarandikus lambad.

Vanim vend avab uks, tervitab seesolijaid ning pöördub kõigi oma õuel seisvate vendade ning nendega kaasatunud isa ja poja poole: „Astuge edasi, minu isa majas on meile kõigile ruumi. Isal on kõigi tulijate üle hea meel. Meie naabrid ja sõbrad on juba siin ning meid oodates laulnud rõõmulaule. Olge head, võtke oma sandaalid jalast, sest see maa on püha. Astuge edasi ja tundke ennast nagu kodus!“

Isa ja poeg juhatakse aukülalistena tuppa. Seal ongi koos suur hulk rahvast, aga ometi on ruumi aina juurde tulevatele inimestele. Kõiki tulijaid tervitab vanim poeg kättpidi, soovib neile õnnistust.

Seda kõike vaadates ütleb poeg isale. „Tead, mul on tunne nagu oleksin ma koju jõudnud.“